

[Formanden]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige. (Fremrykning af uddannelsesydel- se til de under 25-årige m.v.).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 15/1 91. Betænkning 27/5 91).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betæk- ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslage- ne og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1 med de foretag- ne ændringer, ændringsforslag nr. 5 og § 2, såle- des ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe- handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik herefter til dagsordenens punkt 14, der var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om social bi- stand. (Styrket beskæftigelsesindsats for unge under 25 år m.v.).

Af socialministeren (Else Winther Ander- sen).

(Fremsat 27/12 90. Første behandling 16/1 91. Betænkning 27/5 91).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betæk- ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslage- ne og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Pernille Forchhammer (S):**

Selv om dette område også var en del af afta- len, ligger det alligevel i et andet ministerium, og derfor vil jeg gerne tilkendegive Socialde- mokratiets stillingtagen til lovforslag nr. L 15 her ved andenbehandlingen.

Vi er selvfølgelig glade for, at det er lykkedes at indgå en aftale om etablering af et stort antal uddannelsespladser, og det betragter vi faktisk som en væsentlig forudsætning for, at vi ved tredje behandling kan stemme for lovforslag nr. L 15 og i dag kan støtte de ændringsforslag, mi- nisteren har stillet.

Med aftalen lykkedes det at få fjernet be- skæftigelsestilbudet på 30 timer ugentligt i 5 måneder for de 21-25-årige, og det er vi glade for, eftersom vi aldrig har syntes, at tilbudet havde den nødvendige kvalitet og længde.

Men vi er lige så glade for, at der i aftalen lig- ger en hensigtserklæring om, at vi allerede til efteråret skal forsøge at finde bedre beskæfti- gelsesmuligheder for gruppen under 25 år, for det er naturligvis vigtigt, at vi også gør, hvad vi kan, for at begrænse arbejdsløsheden i denne gruppe.

Lovforslaget indebærer også en udvidelse af den ungdomsydelsesordning, vi selv sammen med SF indgik forlig med den daværende rege- ring om sidste sommer. Dengang var det en for- udsætning, at der blev taget initiativ til at udvi- de antallet af uddannelsespladser, sådan at de unge, som modtager kontanthjælp, fordi de ik- ke kunne få en plads på en uddannelse, fik et reelt uddannelses tilbud frem for beskæftigelse i 5 måneder på deltid.

[Pernille Forchhammer]

En anden forudsætning var, at der skete en udvidelse af antallet af produktionsskole- og daghøjskolepladser, sådan at kommunerne vil have en reel mulighed for at følge ungdomsydelsen op.

Disse forudsætninger er med aftalen af 17. maj også opfyldt i år, og derfor kan vi godt tilslutte os en udvidelse af ordningen for de 20-årige.

Jeg skal i øvrigt understrege, hvad der også blev understreget, dengang vi vedtog ungdomsydelsen sidste år: at ungdomsydelsen er et minimumskrav til kommunerne, og der er intet til hinder for, at de vælger at give de unge et bedre tilbud på fuld tid efter de almindelige bestemmelser i lov om kommunal beskæftigelse, og det skal vi selvfølgelig opfordre dem til.

Ved førstebehandlingen afviste jeg på Socialdemokratiets vegne spørgsmålet om det skærpede indtægtskrav. Vi havde helst set, at kravet var forsvundet helt fra lovforslaget, men vi er glade for, at det er lykkedes at begrænse det til den gruppe af unge, som er under 21 år.

Jeg er også glad for at kunne sige, at de penge, som bliver sparet her, jo vender tilbage til gruppen i form af et udvidet uddannelses tilbud i de ordinære uddannelser og på produktions- og daghøjskolerne.

Når vi kan acceptere, at der sker en skærpelse for de unge under 21 år, hænger det sammen med, at denne gruppe af unge alle kommer igennem ungdomsydelsen, og hvis vi ikke gennemførte en skærpelse, ville ungdomsydelsen alene betyde, at de ville blive berettigede til højere kontanthjælp. Samtidig er det netop denne gruppe af unge, vi gerne vil motivere specielt for uddannelse, hvor SU er indtægtsgrundlaget.

Alt i alt mener vi, at det med aftalen og de ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 15, er lykkedes os at vende passive midler til aktive uddannelses tilbud, og vi kan derfor støtte både ændringsforslagene og lovforslaget som helhed.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Som fru Pernille Forchhammer netop har peteret, deltog SF i forliget sidste år om ungdomsordningen for de 18–19-årige, og jeg vil gerne, selv om tidspunktet er fremskredent, gentage, at vi er temmelig forbavsede over, at regeringen bare et halvt år efter fremsatte for-

slag om at udvide ordningen. På det tidspunkt var det klart, at kommunerne kunne få – og nu har det vist sig, at nogle har fået – store problemer med at opfylde forpligtelsen om beskæftigelse. Det var en klar forventning hos os dengang, at kommunerne skulle have tid til at evaluere ordningen. Den har, så vidt vi kan se, været en succes nogle steder, men andre steder har den vitterlig givet vanskeligheder.

Meldingerne om, at man ikke i øjeblikket har overskud og kræfter til at finde yderligere pladser, er en stor mangel ved det forlig, som regeringen, Socialdemokratiet og De Radikale har indgået.

Vi kunne i gårsdagens aviser se, at Arbejdsministeriet skønner, at yderligere 4.000–5.000 unge om året vil ryge på bistand. Den forrige debat har afsløret, hvorfor den store tilgang kommer: fordi dette forlig gør det sværere at optjene ret til arbejdsløshedsdagpenge, når man f.eks. har været ansat i beskæftigelsesprojekter. Konsekvensen er, at en stor gruppe unge vil blive sendt tilbage på bistandshjælp. Og det betyder, at kommunerne skal præstere udgifter til denne store ungdomsgruppe, og det tror vi ikke på at der er penge eller ressourcer til i kommunerne.

Alt i alt finder vi, at forslaget er en klar forringelse for de unge, og derfor ønsker vi ikke at medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi har ikke lod og del i det, vi vil undlade at stemme til ændringsforslagene, og vi indstiller lovforslaget til forkastelse.

Lone Dybkjær (RV):

Det er nogle få bemærkninger til fru Hanne Thanning Rasmussen. Jeg forstår simpelt hen ikke grundfilosofien i SF's holdning her. Jeg noterede også, at den selvfølgelig også noget ligger i den socialdemokratiske holdning, men jo klart, fordi Socialdemokratiet er med i forliget, ikke så markant som hos SF.

Jeg fatter ikke, at det skal være noget positivt at give unge mennesker under 21 år høje bistandsbeløb. Jeg tror simpelt hen, det er ringe at vænne unge til en høj levestandard på det tidspunkt af deres liv, uden at de har været i reelt arbejde. Jeg tror ikke på, at de nogen sinde kan motiveres til at gå over på SU, som har et lavere niveau, end kontanthjælpen har efter den hidtidige ordning, hvor man efter bare 3 måneder kan få høj kontanthjælp. Jeg fatter ik-

[Lone Dybkjær]

ke – jeg forstod det heller ikke i den sidste debat, og nu siger jeg det mere for en ordens skyld, for det er ikke alle, der var her under den sidste debat – at det er sådan. Jeg tror, man hjælper de unge ved at stille krav til dem, og det er det, der lå i den tidligere socialministers tankegang, når vi sagde »fra passiv til aktiv«. Man skal stille krav til mennesker, man skal ikke bare udbetale penge.

Jeg forstår heller ikke fru Hanne Thanning Jacobsens bemærkninger om, at det er slemt at sende dem tilbage til bistandssystemet, de må hellere blive i dagpengesystemet. De to ting er efter min opfattelse lige ringe – det, det drejer sig om, er at skaffe noget arbejde. Bistandssystemet kan være godt for nogle, og dagpengesystemet kan være godt for andre; jeg tror, vi må erkende, at vi nu har to systemer. Det er lidt tilfældigt, om man er i dagpengesystemet eller i bistandssystemet; det er lidt et spørgsmål om, hvorvidt man har meldt sig ind i en arbejdsløshedskasse eller ikke har meldt sig ind. Men jeg synes ikke, man skal sige, at det offentlige system i denne sammenhæng nødvendigvis er så dårligt.

Så kan vi diskutere spørgsmålet om penge, men det er en anden sag; udgifterne bliver jo stort set de samme, og det vil altså sige, at det er samfundet, der kommer til at betale i forbindelse med den store arbejdsløshed. Det var også derfor, jeg som den sidste bemærkning før sagde, at nu synes jeg, vi skal stoppe dagpengediskussionen og prøve at tage en diskussion om, hvordan vi får en aktiv og mere dynamisk erhvervs politik, for det er det eneste, der på sigt kan løse nogle problemer for os.

(Kort bemærkning).

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Jeg er ikke fornærmet over, at fru Lone Dybkjær på dette sene tidspunkt kommer til at sige et forkert efternavn, det skal være tilgivet.

Men det skal ikke være tilgivet, at man mener, at det at være på bistandshjælp og det at være på dagpenge er ét fedt. Når man er på dagpenge, er man dog inde i systemet, hvorimod man på bistanden kan blive fastholdt i årevis.

At vi skal have de unge i gang, den interesse deler jeg selvfølgelig med fru Lone Dybkjær. Det er hun vel heller ikke i tvivl om. Det er måden, det er angrebet på her, jeg har noget imod.

Jeg hørte godt fru Lone Dybkjærs bemærkninger i forrige debat om det at arbejde 3 måneder i et tivoli, og det kan jeg da godt se. Når fru Lone Dybkjær udtrykker, at man ved den ordning, jeg plæderer for, vil fastholde de unge, sådan at de ikke vil gå på SU – det var fru Lone Dybkjærs ord – så synes jeg, at det er manglende tro på, at de unge ønsker en uddannelse. Det er at bekræfte den tankegang, at de hellere vil drive den af, eller at de hellere vil gå i nogle beskæftigelsesprojekter, hvor fru Lone Dybkjær åbenbart mener at der ikke bliver stillet store krav til dem. Jeg har større tiltro til, at de unge mennesker har lyst til en uddannelse og til SU.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Som sagt beklager jeg det forkerte efternavn, fru Hanne Thanning Jacobsen. Jeg var mere optaget af indholdet, men det er alligevel ikke til at tilgive, at man siger noget forkert til et ældre medlem som mig selv.

Jeg har ikke ment, det var en god idé, at man fastholdt folk i bistandssystemet kontra dagpengesystemet. Det handler om at skaffe arbejde, det er det allerallervigtigste, og det er det, vi skal begynde at diskutere.

Det andet er, at man jo ikke længere fastholder folk i bistandssystemet sådan fuldstændig passivt. Nogle af de ordninger, vi gennemfører her, og som SF altså ikke vil være med til, er faktisk et brud på den tankegang, at man passivt skal kunne modtage kontanthjælp.

Så er der det med de unge. Jeg er simpelt hen grundlæggende uenig. Det er ikke et spørgsmål om at have manglende tiltro til de unge, men vi har, for at sige det ligeud, blandt de unge en gruppe, som under alle omstændigheder er svær, og som man skal gøre noget ekstraordinært ved, fordi den »har handicap« af en eller anden art i meget bred forstand.

Så har vi dem, der altid klarer sig, og så har vi den brede mellemgruppe.

Jeg ved ikke, hvor mange fru Hanne Thanning Jacobsen omgås, men jeg omgås tilstrækkelig mange til, at jeg kan sige, at det er direkte demoraliserende og vanskeligt, hvis de har været vant til en eller anden høj bistandshjælp, at få folk over på SU. Unge på 20 eller 21 år vænner sig ligesom andre mennesker til en eller anden levestandard og tænker i den alder ikke nødvendigvis på deres pension, eller hvordan de har det, når de er 30.

[Lone Dybkjær]

Derfor mener jeg simpelt hen, at det er dårligt for unge, at de vænner sig til en høj levestandard. Det er ikke noget med manglende tro på dem. Det har ikke en kæft . . . nej, det har ikke spor med det at gøre. Det har noget at gøre med, at det ikke kan nytte noget, at man regner med, at folk, der har opnået en bestemt levestandard, kan motiveres til at gå på SU, hvis de ligger i en eller anden mellemgruppe.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Vi har efterhånden brugt en hel del tid på at diskutere et ganske kompliceret lovsæt, og det har også været velbegrundet, for der er ganske mange ting, man skal rundt om. Derfor bliver der også under en sådan debat sagt ganske meget.

Jeg vil gerne her afslutningsvis hæfte mig ved to meget vigtige meldinger, som jeg hørte Det Radikale Venstres politiske ordfører på området, fru Lone Dybkjær, understrege igen her under dette lovforslag.

For det første blev det sagt, at nu har vi gennemført en række fornuftige ændringer af vort dagpengesystem og finansieret det på en fornuftig og solidarisk måde med arbejdsskade-forsikring og med visse dagpengeændringer. Derfor er der ikke behov for i næste folketings-samling at skrue sindene op eller forberede eller gennemføre nye omfattende dagpengeændringer.

Det synes jeg er en meget væsentlig melding, og den er for Socialdemokratiet utrolig vigtig, fordi der også tegner sig en meget spændende enighed om, at nu må de dagpengeregler for en gangs skyld have lov til at virke. Den melding vil jeg rent ud gerne kvittere for. Jeg synes også, det er vigtigt – til SF's venlige erindring – at en sådan melding foreligger.

Det andet, jeg hæfter mig ved, er, at det også er blevet sagt af fru Lone Dybkjær, at det handler om at få flere folk i arbejde. Det er jeg grundlæggende enig i, og det er mit parti grundlæggende enig i.

Det næste naturlige skridt efter den indsats, der her er gjort, er at videreføre vores efteruddannelsesindsats og at få taget stilling til – hvis der opstår mangel, hvad jeg desværre må frygte, med hensyn til videregående uddannelser til sommer – hvordan vi løser det problem, og dernæst samle alle vore kræfter om at få for-

øget beskæftigelsen her i landet. Det er jo selve nøglen til, at vi kan løse alle de andre problemer.

Jeg vil gerne på denne baggrund kvittere for de hovedmeldinger, der er kommet. De er klart vigtige for det politiske arbejde i efteråret.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var fru Hanne Thanning Jacobsen, der fik mig herop.

Med hensyn til uddannelser er det jo heldigvis sådan, at de unge mennesker selv er interesserede i at gå i gang enten med en uddannelse eller med et job. Med den nuværende lovgivning i Danmark er der ikke længere noget incitament til, at man går i gang med en uddannelse eller et arbejde. Det er i de første, svære år nogle gange mere givtigt bare at læne sig tilbage og lade stå til.

Det barnepigesamfund, som et flertal her i Folketinget har indført, har efterhånden bevirket, at det er nemmere bare at lade stå til, for det såkaldte velfærdssamfund skal nok sørge for at bære én igennem livet, uden at man får de store knubs.

Med det nuværende samfund og den nuværende lovgivning mener vi, at dette er et forslag, der er med til at stramme lidt op på reglerne. Derfor kan vi støtte forslaget som et skridt i den rigtige retning, men vi havde gerne set, at man var gået meget mere konstruktivt til værks med hensyn til at løse det her problem.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, jeg mærker en hensigt og bliver noget forstemt, når jeg lytter til både fru Lone Dybkjær og hr. Nyrup Rasmussen i deres replikker til fru Hanne Thanning Jacobsen fra SF.

Sandheden er, at historisk viden behøver man ikke at være alt for god til, når det ligger langt tilbage, men det er altså ikke længere end 1 år siden, at SF'erne var dem, der gik ind og forhandlede med socialministeren, der dengang var radikal, om fase 1, hvor 18-19-årige kom på ungdomsydelse. Vi lavede et strålende forlig. Det var udmærket, det, der blev lavet.

Så man skal ikke klandre os for, at vi ikke vil gøre noget for de unge mennesker på disse om-

[Lilli Gyldenkilde]

råder. Naturligvis vil vi det. SF ønsker ikke et eneste ungt menneske på bistandshjælp eller på arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi ønsker dem i arbejde eller i uddannelse. Så kan vi ikke blive fri for den tone?

Vi lavede forliget sidste år. Det, vi oplever nu, er, at dette forlig er blevet forringet. Ærligt talt, det må man medgive os at vi har lov til at være noget fortørnede over. I dette Ting, hvor man altid snakker meget om, at forlig skal holdes, og at aftaleparter skal inddrages, osv., oplever vi, at det i hvert fald ikke gælder, når det er SF, man har lavet et forlig med. Og så fra de partier, som klandrer os mest! Det ene parti kunne vi dårligt nok få med i det forlig, fordi det absolut ikke ville gå med ind og lave denne ordning for de 18-19-årige.

Når vi nu protesterer, er det bl.a. af de grunde, jeg her har nævnt, men det er også, fordi der ikke er lavet nogen evaluering af det. Vi har ikke kunnet få tal frem for, hvordan det ser ud. Vi har ikke fået jubeludtalelser fra kommunerne om, at det er gået strålende. Og så udvider man bare med én årgang mere. Vi får faktisk nogle henvendelser fra socialrådgivere rundt omkring, som siger: Vi kan ikke klare én årgang mere i øjeblikket; det kan være, vi kan om et par år.

Derfor udtaler vi os imod det her.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt over for fru Lilli Gyldenkilde kvittere for SF's forlig med den tidligere regering på dette område og sige, at det er fuldstændig korrekt, at det var SF, der var banebrydende for, at der skete noget på feltet. Der lå i mine bemærkninger overhovedet ikke nogen afstandtagen fra det, og der lå heller ikke, at jeg ikke husker det, og skulle jeg eventuelt ikke huske det, så har jeg stadig fru Aase Olesen til at minde mig om det.

Men i øvrigt har jeg ved forskellige lejligheder lavet aftaler med SF – så det ligger mig ikke personligt særlig fjernt – også på det sociale område, jf. vores udvidede barselorlovsordning, som vel er det fremmeste eksempel, i hvert fald for de helt små.

Sådan som jeg hører det, må det, der er fru Lilli Gyldenkildes bekymringer, når fru Lilli Gyldenkilde siger, at vi forringer tingene, være, at vi udvider ordningerne, uden at vi er sikre

på, at kommunerne er i stand til at følge det op. Anden forringelse kan jeg i den sammenhæng ikke se.

Så kan man diskutere, om man skulle skærpe på kontanthjælpen. Det er, hvad det er, det har vi taget en diskussion om. Der er vi simpelt hen ikke enige.

Men i det andet tilfælde må det være, fordi vi udvider ordningen, før der er sket en evaluering. Man kan godt diskutere, om det er betænkeligt eller ej, for det er rigtigt, at det er svært for kommunerne. På den anden side har vi syntes, det var rigtigt at sende det signal til kommunerne, at det altså er denne vej, det går, for der er ingen anden vej.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at netop SF, som i masser af sammenhænge gerne vil have kommunerne mere inddraget i alting, jo da også grundlæggende må mene, at det er rigtigt at inddrage kommunerne i det her. Det vil selvfølgelig føre til nogle diskussioner om prioriteringer og den slags ting, og det må vi så tage.

I denne diskussion har vi syntes, det var utrolig vigtigt nu at sende det signal til kommunerne, at nu handler det altså om at finde arbejde til de unge, finde noget beskæftigelse, der kan sende dem videre. Vi har grundlæggende den opfattelse, sådan som jeg også tidligere var inde på det, at det eneste afgørende er arbejde, arbejde og atter arbejde. Det bliver hovedopgaven at tage sig af.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg har ligesom fru Lone Dybkjær svært ved at se, hvori forringelsen af den aftale, vi indgik sidste forår, ligger på det her punkt. Men jeg forstår fru Lone Dybkjær sådan, at fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre også er indstillet på, at vi skal have en efterevaluering af ungdomsydelsen på et senere tidspunkt.

Jeg mener tværtimod, at der med denne aftale er tale om en forbedring af ungdomsydelsesordningen fra sidste år i og med, at der med denne aftale bliver etableret betydelig flere uddannelsespladser, som målretter sig mod lige præcis de grupper, som deltager i ungdomsydelsen.

Af historiske grunde vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet ikke har været modstander af at etablere en ordning for de 18-19-årige. Det, vi havde svært ved at acceptere, var ordningen på

[Pernille Forchhammer]

deltid, såfremt man ikke gjorde en indsats på uddannelsesområdet, og såfremt der ikke blev etableret opfølgingsmuligheder. Det var de to forudsætninger, vi opstillede ved den aftale, vi lavede i foråret. Det var de to forudsætninger, vi fik opfyldt, og derfor står vi selvfølgelig bag aftalen.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg er glad for, at vi med dette lovforslag har fået de 20-årige med i ungdomsydelsesordningen. Det er nemlig vigtigt for de unge, at de ikke modtager passiv hjælp, men oplever sig selv i en aktiv situation, hvor det er dem selv, der er med til deres forsørgelse. Alle mennesker har brug for at opleve sig selv i en arbejdssituation og brug for at opleve, at der er noget, man kan. Alle mennesker kan nemlig noget.

Men jeg vil give de ordførere ret, der siger, at det specielt er de unge, vi skal være opmærksomme på, så de ikke får en negativ identitet i forhold til arbejdsmarkedet og i forhold til sig selv.

Derudover skal jeg være den første til at beklage, at det ikke lykkedes at komme igennem med den del af lovforslaget, der tog sigte på en aktivering af de 21–24-årige kontanthjælpsmodtagere. Men jeg vil også sige, at jeg ikke har opgivet håbet om, at vi forholdsvis snart kan få etableret en ordning også for denne gruppe af de unge.

Denne optimisme bygger jeg på den aftale om uddannelse og aktivering, som blev indgået den 17. maj i år med Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre. Aftalen sigter mod, at der mellem partierne er enighed om, at der i efteråret 1991 skal søges gennemført en ordning med pligt til aktivering af de 21–24-årige. Jeg tror, at dette forslag, som det altså ikke er muligt at realisere på nuværende tidspunkt, er et godt udgangspunkt for de kommende forhandlinger.

Men jeg er også enig i, at det centrale spørgsmål er, hvordan vi sikrer et kvalitetsfyldt aktiveringstilbud til de unge under 25 år. Det drejer sig nemlig ikke blot om omfanget af tilbud, men i lige så høj grad om indholdet. Vi skal sikre os, at den indsats, der gøres for de unge, hænger sammen med de øvrige tilbud, der gives på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet. Ikke mindst skal vi nøje overveje, på hvilken måde vi kan forbedre de unges uddannelsesmæssige

kvalifikationer. Jeg håber på, at vi til den tid gennem nogle konstruktive forhandlinger kan få klaret disse ting, så vi i løbet af efteråret kan udbygge den aktiverende indsats over for de unge under 25 år.

Over for SF-ordførerne, der har talt om, at der ikke foreligger tal for eller en evaluering af den aktive indsats, der har været gjort for de 18–19-årige, kan jeg oplyse, at der i loven dengang blev indført, at der skulle ske en revision af loven inden udgangen af 1992, og at der i løbet af efteråret 1991 vil blive iværksat undersøgelser, så vi får nogle tal og nogle resultater af det, der er gået i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1–3, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 5 og 6 og § 3 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Herefter gik man til dagsordenens punkt 18:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 8/5 91. Første behandling 14/5 91. Betænkning 27/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.